

§. 21. *Еліезеръ гостянинъ въ кжщата на Вауила, братенецъ Авраамовъ.*

Ревекка побързва да иде у домътъ си и разказва на майка си тѣзи случка. А Лаванъ, Ревеккинъ братъ, като чу приказскытъ на сестра си, отиде тозь часъ да повика чловѣкътъ, който стоеше при кладенецътъ съ камильтъ и като го призова рече: елате, господине, пригответи обиталище за васъ и мѣсто за камильтъ. — Послѣ го заведе у домътъ си и му сложи трапеза за да ѣде. (Быт. гл. 28—33).

§. 22. *Склоняватъ да даджтъ Ревекка.*

Тозь часъ Еліезеръ обесни на Ревеккинытъ родители цѣльта на пжтуванъето си и ги помоли да са склонихтъ на исканъето му. А тѣ отговорихъ. Туй е Божія воля и не можемъ да са противимъ. Ето Ревекка, нека дойде съ тебе за да са ожени за Исаака. Тогазъ Еліезеръ извади златы и сребърны ссждове и сжпоцѣнны дрехы и ги даде на Ревекка: тѣй сжщо принесс дарове на майка и и на брата и. А послѣ сѣднхъ на трепезата. (Быт. гл. 55—61).

§. 23. *Отиванъето на Ревекка.*

На сутринъта Еліезеръ, като станъ рано, рече на родителитъ на Ревекка: Господарьтъ ми ма чака; испроводѣте ма да си отидж. — А тѣ отговорихъ. Нека повикамы момата и да поискамы мнѣніето и. — Като дойде Ревекка, попытахъ я, ако тя иска да отиде съ чловѣкътъ. — Искамъ, рече тя. — И тѣй испроводихъ Ревекка и кърмилницата и, като и желаяхъ сичкытъ добрини. (Быт. гл. 55—61).